

εκείνη της διανομής κληρονομιαίων, ενισχύεται από την παρουσία του εφημερίου.

στ. 18-30 Οι διάδικοι υπογράφουν μετά τον προεστό, «στέργοντας» τους όρους του συμβιβασμού³, και ακολουθεί η υπογραφή του πρώην προεστού, ενώπιον του οποίου είχε δοθεί η υπόσχεση.

1. Το Κριτήριο επιδεικνύει επικείκεια, ίσως λόγω απορίας του ενάγοντος, για να αποφευχθούν οι κυρώσεις που προέβλεπαν τα δεσπίσματα και το συναλλακτικό δίκαιο της Κ για τον αφερέγγυο οφειλέτη, βλ. ΕΚΣ, σσ. 193-194.
2. Για τα «τζάβαλα», ως κατηγορία κινητών, ό.π., σ. 204.
3. Η προσυπογραφή της αποφάσεως του δικαστικού συμβιβασμού από τους διαδίκους επέχει θέση και έξοφληστικού γράμματος μεταξύ τους, δεν ήταν όμως απαραίτητη.

8

1725/XII/21

978/φ 6r

χ. Ιωάννη Αδάμη

Απόφαση οριστική. Αγωγή για τόπο «σάτρας». Απαράγραπτο δικαίωματος.

// Έτει 1725. Δεκεμβρίω 21.

²/ Ὁ κὺρ|| Μαργαρίτης Δημητρίου παρῶρησιασθεὶς κατέμπροσθεν ³/ ἡμῶν τῶν ὑπογεγραμμένων μετὰ τοῦ κὺρ Γεώργη Μπέκογλου ⁴/ συντρόφου τοῦ κὺρ Ἀλβήζη, ἐζήτησεν δικαιοσύνην νὰ τοῦ κἀ-⁵/μωμεν διὰ τὸν τόπον του τὸν παλαιὸν ὅπου ἔφτιανεν σάτρα πα-⁶/λαιόθεν ὡς ἀπὸ τοὺς 1707. καὶ 8. πριμὴν νὰ συντροφεύσῃ μὲ ⁷/ ἀλλουνοὺς, ἂν εἶναι δίκαιον νὰ τὸν ἀναλάβῃ πάλιν νὰ φτιάγῃ, ⁸/ ἔσωντας ὅπου παλαιόθεν τραβάει τὸ δόσημον τῆς Κομπάνιας, ⁹/ καὶ δὲν ἔλλειψε καμίαν φορὰν τὸ πόρτζιόν του, εἰς τὴν ὁποίαν ¹⁰/ ὑπόδεσιν κάμνωντές ἐξέτασιν ἀκριβῆ, εἰς τὸ νὰ μαρτυριθῇ ¹¹/ ἀνίσως καὶ ἔφτιανεν ἀληθῶς ὁ κὺρ Μαργαρίτης σάτρα παλαιό-¹²/θεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ ἐμαρτυρίθῃ παρὰ τοῦ κὺρ Γεωργίου <Μανόλη> ¹³/ Χορβάτη μὲ θεὸν καὶ ψυχὴν του, καὶ τοῦ κὺρ Γιαννάκη Ἀδάμη, τὸ ¹⁴/ πῶς ὁ κὺρ Μαργαρίτης ἔφτιανεν πρῶτα κ(α)τ(ὰ) τὸ ἄνωθεν ἔτ(ος) ἔως ¹⁵/ ἓνα μικρὸν σανίδι, ὅθεν ἐκρίθη εὐλόγον παρὰ πάντων ἡμῶν, ὅτι ¹⁶/ ὁ ῥηθεὶς κὺρ Μαργαρίτης νὰ ἔχῃ πάλιν τὸν παλαιὸν τόπον του ὅσον ¹⁷/ ἦτον διὰ μικρὸν σανίδι, καὶ νὰ φτιάσῃ σάτραν, τὸ δὲ ἐπίλοιπον ¹⁸/ διάστημα ὅπου ἐκέρδεσεν ὁ κὺρ Ἀλβήζης καθὼς πραιπενταλο-¹⁹/γίζει μὲ ἔξοδάτου, ἅς τὸν ὀρίξῃ καὶ ὅσον χωρέσῃ ἅς φτιάγῃ, ²⁰/ εἰ δὲ καὶ θελήσῃ μὲ τὸ ἰδιὸν του θέλημα ὁ κὺρ Γεώργης, ἢ ὁ κὺρ Ἀλ-²¹/βήζης, τὸ ὀλίγον διάστημα ἐκεῖνο

νὰ τὸ ἀπαργιάση τοῦ κὺρ Μαρ-²²/γαρίτη, νὰ χρεωστάγη ὁ κὺρ Μαργαρίτης νὰ τοῦ ἀπογυρίζη τὰ ²³/ ὅσα ἐν ἀληθείᾳ ἔχ(ει) ἐξοδιασμένα περί τούτου, Οὕτως ἐ[[γράφ]]|κρί|²⁴/ναμεν εὖλογον, καὶ ἔστω εἰς ἔνδ(ει)ξιν τῶν μελλόντων ἐν παντί κριτηρίῳ.

²⁵⁻³³/ θεόδωρος· Ἰω(άννου) νοῖν προί(ς)στος, μαργαρήτης· γεωργή(ου)·, μαβροδής· κοί(ς)σταντηνάκι·-, κοσταντήνος λάσκαρη·-, ελεύδέρης αγγέλ(ου) πρ, σταμος, κοστα πρ, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, πρ., Κοστ(αν)τίν(ος) Μανόλη· Ἐπίτροπ(ος) τ(ου) καπετάν(ου).

στ. 4-7 Ο ἐνάγων ζητεῖ νὰ του ἀποδώσουν οἱ ἐναγόμενοι σύντροφοι τὸν χώρο ὅπου ἔστηνε σκηνή («σάτρα») γιὰ νὰ πουλάει τὰ ἐμπορεύματά του. Δὲν διευκρινίζεται ὁ τόπος, –αν πρόκειται δηλ. γιὰ τὴν ἀγορά τοῦ Σιμπίου ἢ γιὰ κάποια εβδομαδιαία ἀγορά (παζάρι) ἢ γιὰ πανηγύρι. Επειδὴ δὲν προσδιορίζεται τὸ πανηγύρι, τὸ πιθανότερο εἶναι νὰ πρόκειται γιὰ τὸ Σιμπίου, ὅπου ἐπιτρεπόταν νὰ διατηροῦν μπόλτες καὶ σάτρες τὰ μέλη τῆς Κ σε καθημερινή βάση¹.

στ. 8-9 Προϋπόθεση κατοχῆς «τόπου» γιὰ σάτρα εἶναι ἡ καταβολή τῆς ετήσιας εἰσφοράς στὴν Κ (βλ. σημ. 1).

στ. 10-15 Σύμφωνα με τὸ Θ. 32 § 27², ἡ κατοχή τοῦ «τόπου» ἔπρεπε νὰ ἀποδεικνύεται με μάρτυρες.

στ. 16-19 Τὸ Κριτήριο ἀποφασίζει νὰ μοιραστοῦν τὸν «τόπο»: ὁ παλιός δικαιοῦχος νὰ ἔχει ὅσο εἶχε ἀρχικὰ καὶ οἱ νέοι τὸ υπόλοιπο. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀρχικοῦ δικαιοῦχου δὲν περιέπεσε σε ἀχρησία ἐπειδὴ χρησιμοποίησε γιὰ μεγάλο διάστημα ἄλλους «τόπους» πρῶην συντρόφων τοῦ (στ.6-7).

στ. 20-23 Δίνεται ἡ δυνατότητα στοὺς νέους δικαιοῦχους νὰ ἐκχωρήσουν τὸ δικαίωμά στο τμήμα ποὺ τοὺς ἀναλογεῖ στὸν ἀρχικό δικαιοῦχο, ἐναντι καταβολῆς σε αὐτοὺς τῶν δαπανῶν (ενοίκιο, τέλη, κλπ.) ποὺ ἔχουν πραγματοποιήσει σχεδόν ἐπὶ εικοσαετία.

1. Βλ. στα Θ. 23(1680), 26(1690) §10, 32(1695) §§ 26, 27 (ΕΚΣ, σσ. 291, 293-294, 300, 320-321 ἀντίστοιχα) τὸ νομικὸ πλαίσιο καὶ τὶς ρυθμίσεις γιὰ τὸ δικαίωμα κατοχῆς μπόλτας καὶ σάτρας. Βλ. ἐπίσης ὁ.π., σσ. 55, 118, 127, 140.
2. Ὁ.π., σ. 321.